

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1951-1952.

SÉANCE DU 21 MAI 1952.

Rapport de la Commission des Finances chargée d'examiner le projet de loi modifiant l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création d'un Institut National de Crédit Agricole.

Présents : MM. VAN OVERBERGH, président ; ALLEWAERT, CLYNMANS, le baron DE DORLODOT, MM. DELMOTTE, DE SMET (P.), DOUTREPONT, LACROIX, MULLIE, RONSE, SCHOT, VAN LAEYS, VAN LOENHOUT, VERMEYLEN, VREVEN et ADAM, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet, transmis par la Chambre des Représentants, a pour objet d'accroître les moyens d'action de l'Institut National de Crédit Agricole, en augmentant d'une part le fonds de premier établissement et, d'autre part, le montant de la garantie de l'Etat.

I. — Garantie de l'Etat.

Le Gouvernement estime que l'Institut National de Crédit Agricole doit pouvoir dispenser plus largement le crédit aux producteurs, notamment dans le domaine de l'équipement technique.

Il est souhaitable que cet établissement accentue aussi son activité sur le terrain de la coopération, tant pour l'achat de matériel et de matières premières nécessaires à l'agriculture que pour la transformation et la vente des produits.

Les moyens dont il dispose actuellement, ne lui permettent pas de réaliser ces objectifs. Les opérations considérables qu'il a effectuées depuis 1937, année de sa fondation, ont absorbé sa trésorerie.

Quant aux liquidités à provenir du remboursement de prêts, surtout de prêts à long terme, elles ne se reconstituent qu'à un rythme lent, ce qui est normal pour une institution encore jeune dont la

*Voir :**Documents de la Chambre des Représentants :*601 (Session de 1950-1951) : Projet de loi;
261 (Session de 1951-1952) : Rapport.*Annales de la Chambre des Représentants :*
26 et 27 mars 1952.**BELGISCHE SENAAT**

ZITTING 1951-1952.

VERGADERING VAN 21 MEI 1952.

Verslag van de Commissie van Financiën belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 September 1937 tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Onderhavig ontwerp, dat ons door de Kamer is overgemaakt, heeft tot doel de actiemiddelen van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet uit te breiden door, eensdeels, het fonds van eerste oprichting en, anderdeels, het bedrag van de Staatswaarborg te verhogen.

I. — Staatswaarborg.

De Regering is van oordeel dat het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet in ruimer mate krediet moet kunnen verlenen aan de producenten, inzonderheid inzake technische uitrusting.

Het is wenselijk dat die instelling haar bedrijvigheid op het gebied van de coöperatie, zowel voor de aankoop van materieel en grondstoffen voor de landbouw, als voor de be- en verwerking en de verkoop der producten, eveneens zou kunnen uitbreiden.

De middelen waarover het Instituut thans beschikt, laten zulks niet toe. De belangrijke verrichtingen die het sinds 1937, het jaar van zijn oprichting, verwezenlijkt heeft, hebben gans zijn kasvoorraad in beslag genomen.

De liquiditeitsmiddelen die moeten voortvloeien uit de terugbetaling van leningen, vooral van leningen op lange termijn, komen slechts in een traag tempo tot stand, hetgeen normaal is voor een nog

*Zie :**Gedr. Stukken van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :*601 (Zitting 1950-1951) : Wetsontwerp;
261 (Zitting 1951-1952) : Verslag.*Handelingen van de Kamer der Volksvertegenwoordigers :*
26 en 27 Maart 1952.

plus grosse partie des avances date de peu d'années. D'où, la nécessité — comme le souligne l'exposé des motifs — d'accroître de 500 millions de francs, dans l'intérêt supérieur de l'économie agricole, le montant total des engagements de l'Institut bénéficiant de la garantie de bonne fin de l'Etat.

Cette garantie est actuellement d'un milliard de francs. L'article 1er du projet propose de la porter à un milliard et demi.

L'activité de l'Institut peut être résumée par les deux constatations suivantes : au 31 décembre 1951, les soldes des opérations en cours (opérations ordinaires et avances aux sinistrés) se chiffraient au total de 908.021.113 francs. Quant au compte des engagements couverts par la garantie de l'Etat, il s'élevait à fin avril 1952 à 995.400.000 fr.

II. — Fonds de premier établissement.

Lors de sa constitution, l'Institut National de Crédit Agricole fut pourvu d'un fonds de premier établissement de 30 millions, pour lui permettre d'organiser ses services et de faire face aux premières opérations de crédit. Ce fonds fut constitué moitié par l'Etat et moitié par la Caisse d'Epargne et de Retraite.

A la suite de révisions successives dont la dernière fut opérée par la loi du 26 mars 1949, il fut porté jusqu'à 175 millions de francs.

L'article 2 du projet propose de l'élèver à 265 millions : la participation de l'Etat serait portée de 160 à 250 millions, celle de la Caisse Générale d'Epargne et de Retraite demeurant fixée à ce qu'elle était au début, soit 15 millions.

L'intérêt que l'Institut bonifera au Trésor sur cette souscription complémentaire sera fixé, a déclaré le Gouvernement, à un taux notablement inférieur à celui qui est pratiqué actuellement sur le marché des capitaux.

Cette modalité a pour but d'exercer une influence modératrice sur le taux d'intérêt des capitaux que l'Institut National de Crédit Agricole doit emprunter dans le public et, partant, sur le taux des crédits à l'agriculture en général. C'est, en effet, par voir d'émission de bons de caisse et d'obligations, que cet établissement parastatal se procure une grande partie de ses moyens d'action.

La Chambre des Représentants a voté à l'unanimité le projet, tel qu'il est soumis aux délibérations du Sénat.

Votre Commission l'a adopté à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
E. ADAM.

Le Président,
CYR. VAN OVERBERGH.

jonge instelling, waarvan de voorschotten meestal slechts voor enkele jaren zijn toegekend. Vandaar de noodzaak — zoals de memorie van toelichting er op wijst — in het hoger belang van de landbouw-economie, het totaal bedrag der obligo's van het Instituut waarvoor de Staat zijn waarborg van goede afloop verleent, te verhogen.

Die waarborg beloopt thans één milliard frank. Artikel 1 van het ontwerp stelt voor dit bedrag op anderhalf milliard te brengen.

De bedrijvigheid van het Instituut kan samengevat worden in de twee volgende vaststellingen : per 31 December 1951 bedroeg het totaal der saldi van de lopende verrichtingen (gewone verrichtingen en voorschotten aan de geteisterden) 908.021.113 frank. De rekening der verbintenissen waaraan de Staat zijn waarborg verleent, bedroeg eind April 1951 995.400.000 frank.

II. — Fonds van eerste oprichting.

Bij zijn ontstaan, werd aan het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet een fonds van eerste oprichting toegekend groot 30 miljoen, om zijn diensten in te richten en de eerste kredietverleningen te kunnen voldoen. Dit fonds werd aangelegd voor de helft door de Staat en voor de helft door de Spaar- en Lijfrentekas.

Door opeenvolgende herzieningen, de laatste bij de wet van 26 Maart 1949, werd het fonds op 175 miljoen frank gebracht.

Artikel 2 van het ontwerp stelt voor het op 265 miljoen te brengen : het aandeel van de Staat zou opgevoerd worden van 160 tot 250 miljoen, terwijl dat van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas op het peil zou blijven waarop het aanvankelijk was vastgesteld, te weten 15 miljoen.

De intrest welke het Instituut aan de Schatkist op deze aanvullende inschrijving moet afdragen, zal, naar de Regering verklaarde, aanmerkelijk lager zijn dan de rentevoet die thans op de kapitaalmarkt geldt.

Die modaliteit heeft tot doel in matigende zin in te werken op de rentevoet van de kapitalen welke het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet bij het publiek moet ontlenen en, daardoor, op de rentevoet van de landbouwkredieten in het algemeen. Deze parastatale instelling haalt immers een groot gedeelte van haar actiemiddelen uit de uitgifte van kasbons en obligatiën.

De Kamer heeft het ontwerp, zoals het aan de beraadslagingen van de Senaat is voorgelegd, eenparig goedgekeurd.

Uw Commissie nam het bij eenparigheid aan.

Dit verslag is eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,
E. ADAM. *De Voorzitter,*
CYR. VAN OVERBERGH.